

Sectoraal comité voor de Federale Overheid

Beraadslaging FO nr 02/2016 van 21 januari 2016

Betreft: Beraadslaging houdende de eenmalige machtiging en tot wijziging, voor wat de private concessiehouders van de Vlaamse steden en gemeenten en de Vlaamse gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen betreffen, van de beraadslaging FO nr. 17/2010 van 21 oktober 2010 (AF-MA-2015-099)

Het Sectoraal comité voor de Federale Overheid;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid de artikelen 31 *bis* en 36 *bis*;

Gelet op het koninklijk besluit van 17 december 2003 *tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer*, inzonderheid artikel 18;

Gelet op de aanvraag van het technisch en juridisch advies gericht aan de Federale Overheidsdienst Fedict op 15/12/2015;

Gelet op het technisch en juridisch advies ontvangen op 21/01/2016;

Gelet op het verslag van de Voorzitter;

Beslist op 21 januari 2016, na beraadslaging, als volgt:

I. CONTEXT EN VOORGESCHIEDENIS

1. De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna "de Commissie") en het Sectoraal Comité voor de Federale Overheid, brachten respectievelijk op 28 augustus 2003 een advies uit eigen beweging¹ en op 7 februari 2007 een beraadslaging² uit betreffende de toegang tot de gegevens van het DIV-repertoireum ten behoeve van de gerechtsdeurwaarders op vraag van privéondernemingen, die hetzij een private parking beheren hetzij het betalend parkeren op de openbare weg of een openbare parking in concessie kregen.
2. In beide beslissingen werd uitgesloten dat privébedrijven rechtstreeks of onrechtstreeks toegang krijgen tot het repertoireum van de DIV.
3. De Commissie en het Comité waren van oordeel dat deze beheerders zich niet konden beroepen op artikel 6, §2, 2 van het Koninklijk besluit van 20 juli 2001 *betreffende de inschrijving van voertuigen*³ (dat toestemt in de van mededeling identificatiegegevens van "de persoon die belastingen of retributie verschuldigd is inzake [...] het gebruik van een voertuig") omdat er in hun hoofde geen sprake kan zijn van een betaling van enige "retributie of belasting".
4. Omdat er geen specifieke wettelijke basis bestond die een bevoegdheidsoverdracht regelde waarmee de private beheerders van een openbare parking het recht kregen om het verschuldigd bedrag te innen, waren de Commissie en het Comité van oordeel dat dit zou kunnen resulteren in een diskwalificatie van het begrip retributie waardoor de toegang tot de DIV voor de privéconcessionaris onmogelijk wordt.
5. De wet van 22 februari 1965 *waarbij aan de gemeenten wordt toegestaan parkeergeld op motorrijtuigen in te voeren* werd gewijzigd bij wet van 22 december 2008⁴ waarbij aan steden en gemeenten hun concessiehouders en de autonome gemeentebedrijven, wordt toegestaan om - in overeenstemming met de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer - de identiteit van de houder van de nummerplaat op te vragen bij de DIV.

¹ Advies uit eigen beweging 37/2003 *betreffende de toegang tot het repertoireum van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake het parkeren van voertuigen*

² Aanbeveling FO 02/2007 *Aanvraag van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders tot het verkrijgen van een machtiging om de gerechtsdeurwaarders toegang te verlenen tot het repertoireum van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van de natuurlijke of rechtspersonen die retributies verschuldigd zijn voor het parkeren van voertuigen.*

³ B.S. 8 augustus 2001.

⁴ Wet van 22 december 2008 houdende diverse bepalingen, BS, 29 december 2008 (titel 4, hoofdstuk 2).

6. Deze wetswijziging verhielp het probleem dat de Commissie en het Comité aan de orde stelden.
7. De Directie Inschrijving Voertuigen (DIV) werd op 1 oktober 2009 door het Comité gemachtigd (beraadslaging FO nr. 12/2009) voor de doorgifte van identificatiegegevens van de houders van een ingeschreven voertuig die retributie, belasting schuldig zijn aan de verschillende instanties bedoeld in de wet van 22 februari 1965.
8. Gelet op het groot aantal ontvangers van dit soort gegevensstromen, besliste het Comité om een eenmalige beraadslaging goed te keuren die van toepassing was op alle entiteiten bedoeld in artikel 2 van de wet van 22 februari 1965 (steden en gemeenten, hun concessiehouders en de autonome gemeentebedrijven).
9. Bijgevolg konden de steden en gemeenten, hun concessiehouders, en de autonome gemeentebedrijven, die het Comité een geschreven en ondertekende verbintenisverklaring bezorgden, waarin zij zich ertoe verbonden de voorwaarden, gesteld in voornoemde beraadslaging na te leven en die veiligheidsmaatregelen wilden invoeren die het Comité als voldoende beoordeelde, de identificatiegegevens ontvangen van de houders van een nummerplaat die parkeerretributie, parkeerbelasting of parkeergeld schuldig zijn.
10. Het Comité voerde een voorafgaand onderzoek naar de ontvankelijkheid van hun verbintenisverklaring. Telkens het Comité hun verbintenisverklaring ontvankelijk achtte en hun veiligheidsmaatregelen als voldoende beoordeelde, werden de namen en adressen van de verantwoordelijken voor de verwerking gepubliceerd op de website van de Commissie.
11. Op 27 mei 2010 velde het Grondwettelijk Hof evenwel een arrest⁵ tot vernietiging van de artikelen 14 tot 16 van de wet van 22 december 2008 *houdende wijziging van de wet van 22 februari 1965 waarbij aan de gemeenten wordt toegestaan parkeergeld op motorrijtuigen in te voeren* (hierna "het arrest van 27 mei 2010") en dit omdat deze wettelijke bepalingen de bevoegdheidsverdelende regels schonden. Het Hof was met name van oordeel dat dit een aangelegenheid betrof die niet tot de bevoegdheid van de federale overheid, maar tot deze van de gewesten behoorde.

⁵ Dit arrest werd op 30 juli 2010 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

12. Het Vlaams Gewest had in haar decreet van 9 juli 2010 *houdende de invordering van parkeerheffingen door parkeerbedrijven*⁶ (hierna "het decreet van 9 juli 2010") een nieuwe juridische basis voorzien voor de inning van parkeerretributies of –belastingen en dit zowel voor de steden en gemeenten, als voor hun concessiehouders en voor de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen⁷. Dit decreet voorzag – net als de vernietigde versie van de wet van 22 februari 1965 – in de mogelijkheid om voornoemde entiteiten te machtigen om de identiteit van de houder van een nummerplaat op te vragen bij de DIV.
13. Het Comité stelde vervolgens vast dat de wettelijke basis die zij in haar beraadslaging FO nr. 12/2009 had vermeld, door het Grondwettelijk Hof was vernietigd (zij het niet op grond van privacy-beschermende overwegingen). Door deze vernietiging ontstond een leemte voor wat betreft de juridische grondslag voor de toegang tot het repertorium van de DIV in hoofde van privéconcessiehouders van de steden en gemeenten en autonome gemeentebedrijven. Voor de gemeenten bleef de reglementaire basis voorzien in het Koninklijk besluit van 20 juli 2001 *betreffende de inschrijving van voertuigen*¹ daarentegen onverminderd van kracht, zodat er zich voor deze entiteiten geen probleem stelde.
14. Het Comité constateerde tegelijk dat het decreet van 9 juli 2010 een nieuwe wettelijke basis creëerde om – voor de inning van parkeerretributies –of belastingen – onder andere privéconcessiehouders van de Vlaamse steden en gemeenten en de Vlaamse gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen te machtigen om de identiteit van de houder van een nummerplaat op te vragen bij de DIV.
15. Gelet op het voorgaande, was het Comité van oordeel dat de juridische leemte die ingevolge het arrest van 27 mei 2010 was ontstaan, voor wat het Vlaams Gewest betreft, werd opgevuld door het decreet van 9 juli 2010. Aangezien voornoemd decreet inhoudelijk geen essentiële verschillen bevatte in vergelijking met de vernietigde bepalingen van de wet van 22 februari 1965, herbevestigde zij in beraadslaging FO nr. 17/2010 van 21 oktober 2010 de analyse en de voorwaarden vervat in haar beraadslaging FO nr. 12/2009 aangaande de private concessiehouders van de Vlaamse steden en gemeenten en de Vlaamse gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen.

⁶ Dit decreet werd op 26 juli 2010 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

⁷ Het decreet maakt ook melding van de "Vlaamse Regering" als mogelijke begunstigde van de toegang tot de DIV (en in het oorspronkelijke voorstel van decreet wordt verduidelijkt dat momenteel nog niet aan de orde is, maar dat daar eventueel in de toekomst wel voor kan geopteerd worden; Cf. Stuk 573 (2009-2010) – nr. 2).

Aangezien de Vlaamse Regering – in tegenstelling tot de steden, gemeenten, concessionarissen en autonome gemeentebedrijven – niet werd vermeld in de machtigingsaanvraag van de DIV die aan de basis lag van beraadslaging FO nr. 12/2009, zal het Comité hier in onderhavige beraadslaging ook niet verder op ingaan. Indien de Vlaamse Regering in de toekomst effectief toegang wenst tot de DIV-gegevens, dan zal hiervoor dus een nieuwe machtigingsaanvraag noodzakelijk zijn.

II. NIEUWE TECHNOLOGISCHE EN REGELGEVENDE ONTWIKKELINGEN

16. Het Comité stelt nu vast dat in meer en meer openbare parkings die door concessionarissen van Vlaamse steden en gemeenten of door gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen worden beheerd, gebruik wordt gemaakt van ANPR-camera's. Bovendien trad sinds 2013⁸ de wet Kruispuntbank Voertuigen⁹ in werking en deze wet heeft een impact op de juridische omkadering van de gegevenswerkingen die door de DIV worden uitgevoerd. Met onderhavige beraadslaging wil het Comité haar machtigingen in dit domein aanpassen aan deze nieuwe ontwikkelingen.
17. Aangezien de voorwaarden, hierna opgesomd in hoofdstuk III, identiek zijn aan de voorwaarden die reeds werden opgelegd in de beraadslagingen FO 12/2009 en FO 17/2010, beslist het Comité om voor de private concessiehouders van de Vlaamse steden en gemeenten en de Vlaamse gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, de geldigheid te handhaven van alle individuele verbintenisverklaringen die reeds werden goedgekeurd krachtens de beraadslagingen FO 12/2009 en FO 17/2010. Bijgevolg moeten de private concessiehouders van de Vlaamse steden en gemeenten en de Vlaamse gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen aan wie reeds een individuele machtiging werd verleend, voor dit doel geen enkele nieuwe verbintenisverklaring afleggen.

III. HERBEVESTIGING VAN DE ANALYSE EN VAN DE OPGELEGDE VOORWAARDEN IN BERAADSLAGINGEN FO NR. 12/2009 EN FO NR. 17/2010

A. De verantwoordelijken voor de verwerking die recht hebben op deze machtiging

18. Artikel 1, §4 van de WVP bepaalt dat onder "*verantwoordelijke voor de verwerking*" de *natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur (wordt) verstaan die alleen of samen met anderen het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens bepaalt*".
19. Het tweede lid van datzelfde artikel stipuleert dat "*Indien het doel en de middelen voor de verwerking door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn bepaald, is de verantwoordelijke voor de verwerking de natuurlijke persoon, de rechtspersoon, de feitelijke*

⁸ Cf. Artikelen 43 t.e.m. 45 van het koninklijk besluit van 8 juli 2013 *ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen*

⁹ Wet van 19 mei 2010 *houdende oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen*.

vereniging of het openbaar bestuur die door of krachtens de wet, het decreet of de ordonnantie als de voor de verwerking verantwoordelijke wordt aangewezen”.

20. Volgens het Comité voerde het decreet van 9 juli 2010 een rechtstreekse toegang in tot het repertorium van de DIV voor de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen en de gemeentelijke private concessionarissen in het Vlaams Gewest. Dientengevolge krijgen zij krachtens dit decreet het statuut van verantwoordelijke voor de verwerking.
21. Wanneer de gemeente het beheer van de openbare parkings behoudt en meer in het bijzonder de bevoegdheid om parkeergelden te innen, is het natuurlijk de gemeente zelf die beschouwd wordt als verantwoordelijke.
22. Als de gemeente echter beslist om voor de uitbating van openbare parkings een gemeentelijk verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid op te richten of om concessiecontract van openbaar nut aan te gaan met een privépartner die voor haar de openbare parkings beheert, en als die entiteiten belast worden met de inning van parkeergelden, zijn die entiteiten de verantwoordelijken voor de verwerking krachtens het decreet van 9 juli 2010.

B. Het legaliteits- en finaliteitsbeginsel

23. Artikel 4 van de wet bepaalt dat persoonsgegevens eerlijk en rechtmatig moeten worden verwerkt en ook verkregen moeten worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en niet verder mogen worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met deze doeleinden, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante factoren, met name de redelijke verwachtingen van de betrokkene en de wettelijke en reglementaire bepalingen.
24. In toepassing van artikel 6, §2 van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 *betreffende de inschrijving van voertuigen*, mochten de gegevens van het repertorium van de DIV reeds worden verstrekt aan de gemeenten. Ingevolge het decreet van 9 juli 2010 zijn hun privé concessionarissen en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen eveneens gemachtigd om bij de DIV de identiteit op te vragen van de houder van een nummerplaat die een parkeerretributie of parkeerbelasting verschuldigd is¹⁰. Bovendien stipuleert artikel 5 van de wet van 19 mei 2010 *houdende oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen het volgende:*

¹⁰ Voorheen was dit aspect geregeld in artikel 2 van de wet van 22 februari 1965 *waarbij aan de gemeenten wordt toegestaan parkeergeld op motorrijtuigen in te voeren*, maar zoals gezegd werden de relevante bepalingen uit deze wet recentelijk door het Grondwettelijk Hof vernietigd (cf. supra punt 11).

"De Kruispuntbank heeft tot doel om enerzijds de opspoorbaarheid van voertuigen te waarborgen (...); en anderzijds om op elk ogenblik de eigenaar ervan, de aanvrager en de titularis van hun inschrijving te identificeren, alsook de gegevens betreffende hun goedkeuring te achterhalen teneinde :

(...) 27° de inning van belastingen, retributies, of vergoedingen voor het parkeren van voertuigen te vergemakkelijken".

25. Deze mededeling wordt door een decreet en door een wet gerechtvaardigd en is dus een verenigbaar hergebruik van de gegevens van het repertorium van de DIV.
26. De gegevens mogen evenwel alleen worden verkregen voor het doeleinde dat werd bepaald in deze regelgeving, nl. de inning van een parkeerretributie, -belasting, -of vergoeding.
27. Hier wenst het Comité te benadrukken dat de wettelijke bevoegdheid van de privéondernemingen slechts van toepassing is in het kader van het beheer van een in concessie gegeven betalend parkeren op de openbare weg of openbare parking. De privéondernemingen kunnen in geen geval toegang hebben tot de gegevens van het repertorium van de DIV voor het beheer van private parkings.
28. Bijgevolg kan een privéonderneming die zowel openbare als private parkings beheert, geen toegang hebben tot het DIV-repertorium om gegevens op te halen die nodig zijn voor het beheer van haar private parking. Anders zou dit leiden tot een omzeiling van het doeleinde en dus een inbreuk zijn op de wet van 8 december 1992 (WVP).
29. De privéonderneming die zowel openbare als private parkings beheert, moet kunnen aantonen dat de gegevens die zij opvraagt bij de DIV, wel degelijk betrekking hebben op het beheer van een openbare parking.

C. Het proportionaliteitsbeginsel

30. Het proportionaliteitsbeginsel brengt met name met zich mee dat moet worden geopteerd voor een gepast, noodzakelijk en het minst privacyinrusieve middel om het nagestreefde doeleinde te bereiken, hier de inning van parkeergelden.
31. Wanneer de persoonlijke identificatie van een gebruiker die geen parkeergeld betaalde kan worden vermeden, bijvoorbeeld door de parkings uit te rusten met slagbomen of andere

systemen die kunnen verhinderen dat de voertuigen de parking verlaten zonder te betalen, dan moet voor deze mogelijkheid worden geopteerd¹¹.

32. Het inzetten van een systeem van ANPR-camera's dient vanuit dezelfde invalshoek te worden benaderd: indien de inning van parkeergelden redelijkerwijze op een andere, minder privacyinvasieve wijze kan georganiseerd worden, dan dient aan deze andere methodes de voorkeur te worden gegeven. Zo is het gebruik van ANPR-camera's bijvoorbeeld gerechtvaardigd voor tijdelijke parkings die moeilijk kunnen afgesloten worden.
33. Wanneer de identificatie van de gebruiker noodzakelijk blijkt, kunnen bij de DIV enkel die gegevens worden opgevraagd die, uitgaande van het nagestreefde doeleinden, ter zake dienend, toereikend en niet overmatig zijn¹², namelijk de nominatieve gegevens (naam, voornaam) en adres van de houder van de nummerplaat van het voertuig dat parkeergeld verschuldigd is.

D. Bijkomende verplichtingen bij het gebruik van gevoelige gegevens

34. De ingewonnen gegevens worden beschouwd als gerechtelijke gegevens¹³, zoals bedoeld in de WVP, als zij worden verzameld of verwerkt om gebruikt te worden om bij het gerecht een zaak in te leiden of wanneer zij kunnen leiden tot administratieve sancties.
35. De verwerking van die gegevens kan met name door de natuurlijke of rechtspersonen worden aangewend als dit vereist is voor het beheer van hun eigen geschillen.
36. Het is evenwel aangewezen de bijzondere voorwaarden te eerbiedigen die betrekking hebben op die verwerkingen en die vermeld staan in artikel 25 van het Koninklijk besluit van 13 februari 2001 houdende uitvoering van de WVP. Krachtens dit artikel moet de verantwoordelijke duidelijk de categorieën personen aanduiden die toegang hebben tot de gegevens en hun functie moet daarbij nauwkeurig worden omschreven. De lijst van de categorieën personen moet ter beschikking worden gehouden van de Commissie. De verantwoordelijke moet er bovendien over waken dat die aangeduide personen gebonden zijn aan een wettelijke, statutaire of contractuele verplichting aangaande de vertrouwelijkheid van de gegevens.

¹¹ Het Comité verwijst naar de commentaren in het advies uit eigen beweging 37/2003 van de Commissie, o.c., Hoofdstuk II, (a), §6, en naar de beraadslaging FO 02/2007 van het Comité, o.c. punten 17-19.

¹² Zie artikel 4, §1, 3° van de WVP.

¹³ "Gegevens inzake geschillen voorgelegd aan hoven en rechtbanken [...] inzake verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven, of inzake administratieve sancties of veiligheidsmaatregelen" artikel 8 WVP.

E. Frequentie van de gegevensmededelingen uit het repertorium van de DIV en de duur van deze machtiging

37. De frequentie van de gegevensmededelingen kan niet vooraf worden bepaald omdat dit afhankelijk is van de noodzaak een persoon te identificeren die geen parkeergeld betaalde.
38. Het Comité stemt er mee in om een machtiging voor onbepaalde duur te verlenen aan de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen en aan de privéondernemingen die het beheer van een openbare parking in concessie¹⁴ kregen, op voorwaarde dat zij daadwerkelijk wettelijk werden belast met de inning van parkeergeld.
39. Iedere conformiteitverklaring die aan het Comité wordt gericht, is bijgevolg een verklaring op eer dat de entiteit die, krachtens voorliggende beraadslaging de gegevens van de DIV wenst te verkrijgen, daadwerkelijk belast is met de inning van parkeergeld, ongeacht of dit krachtens een decreet, gemeentelijk reglement of een concessiecontract is.
40. Wanneer de machtigingsgerechtigde niet langer is belast met de inning van parkeergeld (bijvoorbeeld omdat de gemeente een einde stelde aan het concessiecontract), verliest de gerechtigde zijn recht om, krachtens de voorliggende beraadslaging, gegevens op te vragen bij de DIV. Hij moet bovendien het Comité daarvan inlichten.
41. Iedere machtigingsgerechtigde zou eveneens de mogelijkheid moeten accepteren dat de bevoegde diensten controles en inspecties doorvoeren (politie, justitie en de Commissie), en zich voegen naar mogelijke aanbevelingen of naar de intrekking van de machtiging

F. Bewaartermijn van de gegevens

42. De gerechtigden van onderhavige machtiging moeten de gegevens wissen zodra deze niet meer nodig zijn. Ze mogen ze in ieder geval niet langer bewaren eens de verschuldigde som werd ontvangen, tenzij dergelijke bewaring verplicht zou zijn op basis van vigerende regelgeving (bv inzake fiscaliteit).
43. De verantwoordelijke voor de verwerking mag bijvoorbeeld de gegevens niet bewaren nadat de schuld werd betaald, met de bedoeling om een aan de DIV parallelle gegevensbank op te richten die gebruikt zou worden voor eventuele toekomstige behoeften (wanneer een klant opnieuw zijn parkeergeld niet betaalde).

¹⁴ Op basis van een gemeentelijk reglement of een openbare aanbesteding, etc.

44. Het Comité merkt eveneens op dat in de praktijk een onderscheid dient gemaakt te worden tussen verschillende bewaringsmethoden in de tijd. De behandeling van een lopend dossier vereist een zodanige bewaringswijze dat de gegevens beschikbaar en toegankelijk zijn voor de ambtenaren die belast zijn met het dossierbeheer. Zodra een dossier kan worden gearhiveerd dient de gekozen bewaringswijze nog slechts een beperkte toegang en beschikbaarheid aan de gegevens te verlenen. Zodra de bewaring niet langer nuttig is mogen de gegevens niet langer bewaard worden in een vorm die identificatie van de betrokkenen toelaat.

G. Transparantiebeginsel

45. De verwerking van gegevens moet eerlijk gebeuren en moet dus transparant zijn. De informatieplicht, bedoeld in artikel 9 van de WVP is de hoeksteen van een transparante verwerking.
46. De toegang tot het DIV-repertoire met de bedoeling de houders van een nummerplaat te identificeren, is een onrechtstreekse verzameling van gegevens¹⁵, die gebeurt in toepassing van bepalingen die werden vastgelegd door of krachtens een wet, decreet of ordonnantie. Krachtens artikel 9, §2, 2de lid, b) van de WVP is er in dergelijk geval een vrijstelling van informatieplicht. Die vrijstelling verhindert echter niet dat het Comité kan nagaan of er gepaste waarborgen werden ingebouwd om de fundamentele rechten van de betrokken personen te beschermen.
47. Bovendien heeft de uitzondering op de informatieplicht, bedoeld in artikel 9 §2 van de WVP, enkel betrekking op de door een wet gerechtvaardigde, onrechtstreekse inzameling van gegevens. Het Comité benadrukt het feit dat met de identificatie van de nummerplaten, de verantwoordelijken voor de verwerking een rechtstreekse inzameling van gegevens realiseren die volledig aan de informatieplicht onderworpen is.
48. Bijgevolg acht het Comité het noodzakelijk dat de betrokken personen in alle gevallen duidelijk worden geïnformeerd over de naam van de verantwoordelijke voor de verwerking, het doeleinde van de verwerking, de herkomst van de verzamelde gegevens en het bestaan van een recht op toegang tot en verbetering van de gegevens die hen betreffen (op de website van de verantwoordelijke voor de verwerking maar ook betreffende de verzoeken tot betaling). Een duidelijke informatieverstrekking is bovendien in het bijzonder van belang in situaties waarin het minder tot de redelijke verwachtingen van de betrokkenen behoort dat

¹⁵ In die zin dat de gegevens niet rechtstreeks bij de betrokken persoon worden ingewonnen maar bij derden, hier de DIV.

zijn/haar persoonsgegevens worden verwerkt. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer publieke parkings niet zijn afgesloten door slagbomen en er bijvoorbeeld gebruik gemaakt wordt van een systeem van ANPR-camera's.

49. De sector zou natuurlijk de manier van werken kunnen uniformiseren door éénzelfde communicatiebeleid te voeren.

H. Ontvangers en/of derden aan wie de gegevens worden meegedeeld

50. De ontvangen gegevens van de DIV mogen enkel intern worden verwerkt door de personen die ze bij de uitoefening van hun functie nodig hebben. Voor de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen en de privéondernemingen moeten de personen worden geïdentificeerd die belast worden met de inning van het parkeergeld (bijv. de speciaal aangestelde boekhouder van het gemeentebedrijf) waarbij de toegang tot de gegevens enkel voor die personen wordt toegestaan (technische maatregelen die de toegang verhinderen voor de andere werknemers). Zoals reeds in punt 36 van onderhavige beraadslaging werd benadrukt, moeten de verantwoordelijken voor de verwerking een lijst ter beschikking van de Commissie houden waarop de categorieën personen die toegang hebben tot de gegevens vermeld staan.
51. Het Comité verwijst naar de bijkomende vereisten bij het gebruik van gevoelige gegevens (zie punt D van deze beraadslaging).
52. De gegevens die bij de DIV werden verkregen worden niet aan derden verstrekt (behalve de noodzakelijke mededeling in het kader van een eventuele gerechtelijke vervolging).

I. Veiligheidsbeginsel

53. De concessionarissen van de steden en gemeenten en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen moeten maatregelen treffen om de persoonsgegevens te beschermen tegen onopzettelijke of niet gemachtigde vernietiging, tegen onverwacht verlies en tegen wijziging, toegang en ieder andere, niet toegestane verwerking van de persoonsgegevens.
54. Deze entiteiten moeten hun veiligheidsmaatregelen vermelden op een evaluatieformulier¹⁶ en een kopie van dat formulier sturen naar het Comité, dat het recht behoudt om de ingevoerde maatregelen te beoordelen.

¹⁶ Beschikbaar op http://www.privacycommission.be/nl/static/pdf/fo-af/evaluatieformulier_fo.pdf

55. Bovendien moet ook de mededeling van de DIV-gegevens beveiligd worden. Op dit ogenblik is de DIV van plan deze gegevens per e-mail te verstrekken. Volgens het Comité, biedt het gebruik van een eenvoudig e-mailsysteem als communicatiemiddel niet voldoende garanties voor de technische veiligheid van de verstrekte gegevens. Welk communicatiemiddel er ook wordt ingezet, er moeten technische en organisatorische maatregelen worden ingevoerd die zowel de identiteit van de correspondenten¹⁷ als de vertrouwelijkheid van de informatie-inhoud zeker stellen.
56. Hoewel een beveiligd, elektronische platform op lange termijn een meer aangepaste oplossing zou kunnen bieden, kan het huidige gebruik van een e-mailsysteem evenwel worden toegestaan wanneer dit zou worden gekoppeld aan een technisch systeem dat de identiteit van de partijen en de integriteit van de inhoud van de informatie kan garanderen (bijvoorbeeld door gebruik te maken van een elektronisch handtekeningssysteem).

OM DEZE REDENEN,

Het Comité

Machtigt de private concessiehouders van de Vlaamse steden en gemeenten en de gemeentelijk verzelfstandigd agentschappen, die aan het Comité een geschreven en ondertekende verbintenis toesturen waarmee zij zich aansluiten bij de voorwaarden van onderhavige beraadslaging, om de in punt 33 bedoelde elektronische gegevens te ontvangen, en dit voor zover en voor zolang de voorwaarden van onderhavige beraadslaging ook effectief worden nageleefd,

,

De voorwaarden in onderhavige beraadslaging samengevat :

- Het Comité een geschreven en ondertekende verklaring bezorgen¹⁸ waarin wordt ingestemd met de voorwaarden in voorliggende beraadslaging, met name:
 - o De eerbiediging van het finaliteitsbeginsel, nl. om de verkregen gegevens slechts te gebruiken voor de inning van een parkeerbelasting, parkeerretrotributie of parkeergelden de gegevens niet te gebruiken voor het beheer van een privéparking (punten 26 tot 29);

¹⁷ De DIV moet zich ervan kunnen vergewissen dat de verstrekte gegevens daadwerkelijk werden verstrekt aan een persoon die behoort tot een organisatie die door het Comité werd gemachtigd.

¹⁸ Een modelverklaring is op aanvraag beschikbaar bij de Commissie: commission@privacycommission.be

- o De persoonsgegevens enkel te verwerken indien dit noodzakelijk is en de mogelijkheid onderzoeken om een systeem te installeren waardoor de niet-betaling kan worden verhinderd (bijvoorbeeld slagbomen). Het inzetten van een systeem van ANPR-camera's dient vanuit dezelfde invalshoek te worden benaderd: indien de inning van parkeergelden redelijkerwijze op een andere, minder privacyinrusieve wijze kan georganiseerd worden, dan dient aan deze andere methodes de voorkeur te worden gegeven. (punten 31-32).
- o Van de DIV enkel de naam, voornaam, en adres van de nummerplathouder te verkrijgen (punt 33);
- o De gegevens te wissen zodra ze niet meer nodig zijn (punten 42-44);
- o De gebruikers duidelijk te informeren (punt 48);
- o De gegevens mogen enkel intern worden verwerkt door personen die deze gegevens voor de uitoefening van hun functie nodig hebben; de categorieën personen aanduiden die toegang hebben tot de gegevens samen met een beschrijving van hun functie en deze lijst met categorieën van personen ter beschikking houden van de Commissie (punten 49 en 36);
- o De vertrouwelijkheid van de gegevens bewaren (met name door enkel een toegang tot de gegevens toe te staan van personen die zich hebben verbonden aan een wettelijke, statutaire of contractuele vertrouwelijkheidsverplichting) en de gegevens niet aan derden mee te delen (behalve indien de mededeling noodzakelijk is in het kader van een eventuele gerechtelijke vervolging) (punten 52 en 36 in fine);
- o Technische en organisatorische veiligheidsmaatregelen treffen (punten 53 tot 56);
- o Het Comité ervan verwittigen dat de voorheen machtigingsgerechtigde niet langer belast is met de inning van parkeergeld (punt 40);
- o Iedere machtigingsgerechtigde zou eveneens de mogelijkheid moeten accepteren dat de bevoegde diensten controles en inspecties doorvoeren (politie, justitie en de Commissie), en zich voegen naar mogelijke aanbevelingen of naar de intrekking van de machtiging (punt 41);
- Het Comité een ingevuld evaluatieformulier bezorgen met de getroffen veiligheidsmaatregelen¹⁹;
- Het bewijs meesturen dat aantoont dat de aanvrager gerechtigd is om parkeerbelasting, of -retributie te innen (concessiecontract,...).

19

beslist, zonder afbreuk te doen aan de voormelde voorwaarden, dat het Comité zich het recht voorbehoudt om, desgevallend op regelmatige tijdstippen, na te gaan of de technische en organisatorische maatregelen daadwerkelijk en duurzaam in werking zijn overeenkomstig de stand van de techniek en of ze erop gericht zijn om op gepaste wijze de bestaande risico's in te dekken gedurende de gehele machtigingsperiode. Daarom gelast het Comité de begunstigden van onderhavige machtiging om het Comité in kennis te stellen van iedere relevante wijziging aan de beveiliging van de gemachtigde verwerkingen.

beslist dat de onderhavige beraadslaging de beraadslaging FO nr. 17/2010 vervangt. Aangezien de voorwaarden in de onderhavige machtiging identiek zijn aan deze die reeds werden opgelegd in de beraadslaging FO nr. 17/2010, beslist het Comité dat voor de begunstigden die zich reeds hadden aangesloten bij de beraadslaging FO nr. 17/2010, de individuele conformiteitsverklaringen die reeds werden goedgekeurd krachtens voormelde beraadslaging, onverminderd geldig blijven.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Stefan Verschuere